

Nr. 13.
12. maí.

Auglýsing

fyrir

Ísland útaf ófriðnum milli Bandaríkja Norður-Ameríku og Spánar.

Útaf ófriði þeim, er upp er kominn milli Bandaríkja Vesturheims og Spánar skal vísa til bráðabirgðalaga 29. f. m., er banna dönskum þegnum liðveizlu til handa ríkjum þeim, er í ófriði eiga, og skulum vjer jafnframt til skýringar fyrir verzlunarmenn og skipstjóra um það, hvers þeim ber að gæta eptir gildandi lögum og ákvæðum þjóðar-rjettarins, meðan á ófriðnum stendur, samkvæmt allrahæstu leyfi birta og brýna fyrir þeim greinir þær, er hjer fara á eptir:

1. gr.

Þá er íslenzkt verzlunarskip er tekið tali á sjó úti af herskipi eða löggiltu vík-ingaskipi annarshvors ófriðarríkjanna, er því skylt að sýna tafarlaust þau skjöl skipsins, er ræðir um í 2. gr. laga um skrásetning skipa 13. desember 1895, einkanlega þjóðernis- og skrásetningarskýrteinið, skipshafnarskrána, afgreiðsluvottorðið og farmskjölin. Ekkert skip má eptir þjóðarjettinum hafa tvennskonar skipaskjöl eða sigla með öðru flaggi en þess lands, er það er frá.

2. gr.

Enda þótt hvorugt ófriðarríkjanna hafi gengizt undir ákvæði Parísarsamningsins frá 16. apríl 1856, hafa þau þó hvort um sig látið það uppi opinberlega, að þau viðurkenni, að flagg hlutlausrar þjóðar verndi farm skips, nema hertæki, og að skipsfarma hlutlausrar þjóðar megi ekki hertaka á ófriðarskip, nema hertæki sje. Til hertækja ber að telja vopn, skotföng, fatnað og herbúnað og aðra unna muni, er beinlínis má nota til hernaðar, svo framarlega sem þeir eru ætlaðir öðruhvoru ófriðarríkjanna eða þegnum þeirra. Sömu leiðis geta sendibrjef eða skeyti til stjórnarvalda ófriðarríkjanna eða frá þeim fallið undir hertæki, er óleyfilegt er að flytja. Ef nauðsynlegt verður að gjöra breytingar á ákvæðum þeim, er um hertæki gilda, eða viðauka við þau, áskilur stjórnarráðið fyrir Ísland sjer að auglýsa hið nánara um það síðar.

Nr. 13. Auglýsing 12. maí fyrir Ísland útaf ófriðnum milli Bandaríkja Norður-Ameríku og Spánar.

Bekendtgørelse

Nr. 13.
12te
Maj.

for

Island i Anledning af den mellem de nordamerikanske Frisfater og Spanien udbrudte Krig.

Paa Grund af den mellem de Forenede Stater af Amerika og Spanien udbrudt Krig bliver herved under Henvisning til foreløbig Lov af 29de f. M., hvorved det forbydes danske Underfaatter at understøtte krigsførende Magter, til nærmere Oplysning for handlende og Skibsførere om, hvad de ifølge den bestaaende Lovgivning og Folkerettens Bestemmelser under Krigen have at iagttage, ifølge allerhøjeste Bemyndigelse bekendtgjort og indskræpet følgende:

§ 1.

Naar islandst Handelsfartøj paa Søen præs af nogen af de krigsførendes Krigs- skib eller autoriseret Kaperskib, har det paa Chefens Begæring uvægerlig at forevise de ved Lov om Skibes Registrering af 13de December 1895 § 2 foreskrevne Skibspapirer, navnlig Nationalitets- og Registrerings Certifikatet, Skibsbemandingslisten, Udklarings- bevijet og Ladningspapirerne. Intet Skib maa efter Folkeretten være forsynet med dobbelte Skibspapirer eller føre andet Flag end det Lands, hvortil det hører.

§ 2.

Ihvorel ingen af de to krigsførende Magter har tiltraadt Parijerdeklarationen af 16de April 1856, foreligger der dog fra begge Parter officiel Udtalelse om, at de begge anerkende, at det neutrale Flag dækker Ladningen, med Undtagelse af Krigskontrebande, og at neutral Ladning, med Undtagelse af Krigskontrebande, ikke er Opbringelse underkastet om Bord i fjendtligt Skib. Som Krigskontrebande anses Vaaben, Ammunition, Beklædnings- og Udrustnings-Genstande og andre til Krigsbrug umiddelbart anvendelige forarbejdede Genstande, for saa vidt de ere bestemte til nogen af de krigsførende Magter eller deres Underfaatter. Ligeledes kunne Depecher fra og til nogen af de krigsførende Magters Regeringsautoriteter være Krigskontrebande, som det er forbudt at medføre. For det Tilfælde, at Forandringer eller Tillægsbestemmelser med Hensyn til Krigskontrebande skulde blive nødvendige, forbeholder Ministeriet for Island sig at bekendtgøre det videre fornødne.

Nr. 13.
13.
maí

3. gr.

Það er skylda skipstjóra að leita sjer upplýsinga um það eptir mætti, hvort höfn sú í öðru hvoru ófriðarríkinu sje herkvíuð, er hann ætlar til. Nú er hann á leið til hafnar, er honum var ókunnugt um, að í herkvíum væri, tekinn tali af herskipi hins ófriðarríkisins, og er hann þá skyldur til þess, er foringi skipsins lætur hann vita hið sanna, að snúa aptur um hæl, og má eigi gjöra tilraun til að laumast inn á höfnina.

4. gr.

Ef skipstjóri þykist hafa ástæðu til umkvörtunar yfir meðferð þeirri, er hann hefur orðið fyrir af vopnuðum skipum annarshvors ófriðarríkisins, ber honum svo fljótt sem auðið er að senda kæru sína, annaðhvort til landshöfðingjans yfir Íslandi, stjórnar utanríkis-málanna, eða einhvers sendiherra eða verzlunarfulltrúa Danakonungs.

Í stjórnarráði Íslands, 12. maí 1898.

Rump.

Olafur Halldórsson.

§ 3.

Skipperen har saa vidt muligt at skaffe sig Underretning om, hvor vidt den frigsførende Magts Havn, hvortil han agter sig, er blokeret. Derjom han ved Indsejlingen til en Havn, hvis Blokade ikke var ham bekendt, præjes af den anden frigsførende Magts Krigsskib, og det af den kommanderende tillendegives ham, at Havnen er blokeret, har han ufortøvet at fjerne sig derfra, uden at søge hemmelig at indsnige sig i Havnen.

Nr. 13.
12te
Maj.

§ 4.

For saa vidt nogen Skibsfører anser sig berettiget til at beklage sig over den Behandling, han har mødt af nogen af de frigsførendes armerede Skibe, har han snarest muligt at fremkomme med sin Reklamation til Landskhøvdingen over Island, til Udenrigsministeriet eller til et kongeligt Gesandtskab eller Konsulat.

Ministeriet for Island, den 12te Maj 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.